

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 22-03-15

Col.lecta (Seminari):	240,68
Caixetes ciris	64,98
Caixetes:	21,84
Caixetes Càritas:	26,64
Menjador	130,00

Lectures diumenge de Pasqua

1^a: Ac 10,34a.37-43; Sl 117,1-26; 2^a: Col 3,1-4; Ev: Jn 20,1-9.

DIJOURS SANT

Qui es vulgui quedar després de l'eucaristia per esperar la Vetlla de Pregària, us podeu portar el sopar i menjarem junts als locals

CELEB. DEL PERDÓ

Dimarts a 2/4 de 9 del vespre hi ha la Celebració del Perdó. **No** hi ha missa de les 8.

CARITAS POBLENOU

L'altra setmana, passada la Pasqua, el dia 8 d'abril a les 8, hi ha reunió de la junta de l'equip de Càritas Poblenou

LLOR I OLIVERA

L'equip de Castanyet és el qui s'encarrega de tenir per la diada dels Rams, a disposició de tots, llor i olivera portat de Castanyet.

SAN ROMERO DE AMERICA

El 24 de març del 1980, era assassinat el bisbe Romero del Salvador. La causa de beatificació va començar el 1990. Degut a

pressions «polítiques» de governants del Salvador, cardenals i altres....Joan pau II va censurar el procés per considerar l'actuació de Romero més política que religiosa, com si Joan pau II no hagués fet ell mai política en la seva actuació pastoral del papat (i a ell sí que l'han fet Sant). En canvi, va promoure la canonització de l'Escrivà de Balaguer. Benet XVI tampoc va voler activar el procés. El papa actual ha donat ordres de desbloquejar-ho.

Conclusió: podem arribar a ser sants segons qui ens promocioni o hi hagi al davant.

Celebracions Pasquals 15

CELEBRACIÓ DEL PERDÓ

Diumenge 22 març, a les 12

Dimarts Sant, 31 març, a 2/4 de 9 del vespre (20,30)

DIUMENGE DE RAMS

29 de març

3/4 de 12: Benedicció dels Rams

DIVENDRES SANT

3 d'abril

10 matí: Viacrucis

6 tarda: Celebració de la Passió

DIJOURS SANT

2 d'abril

8 del vespre: Celebració Sant Sopar
(qui vulgui portar-se el sopar, menjarem als locals)

10 del vespre: vetlla de pregària

4 d'abril

10 vespre: Vetlla Pasqual

PASQUA

5 d'abril

Misses a les 10 i 12 del matí

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

29 de març del 2015

Núm. 581

Diumenge de RAMS de l'any B.

A Poblenou, abans de Rams

Faig una aturada a la parròquia, cercant una estona de silenci i pregària, en un d'aquells moments en què la solitud es fa necessària. Observo la creu que presideix l'església, una creu insòlita i senzilla, que transmet calidesa i que sorprèn a molts per la seva forma diferent, amb el braç horitzontal més llarg que el vertical. Penso en el que em suggereix: l'abraçada de Jesús cap a nosaltres, que ens acull incondicionalment i ens transmet pau. I és el que sovint sento quan prego: una abraçada sense paraules, on tot és sentiment, transmès i recíproc.

Penso que s'acosta diumenge de Rams, i en tot el que revivim. Jesús entregat al món, conscient que es dona. Déu que ens mostra que no és indiferent al dolor del món, al nostre dolor. I tinc present també un dels camins que hem fet la comunitat de Poblenou aquesta Quaresma, com ens convidava el papa Francesc: combatre la indiferència, que ens deshumanitza i agreuja el dolor als qui pateixen. Des del banc de l'església on sóc, es trenca el silenci, i els sons s'afegeixen a la pregària: baixa un grup xerrant animosament, potser de classes de català o d'informàtica, mentre arriben uns homes i fan tertúlia abans que obri el menjador de Càritas, mentre a l'aula d'acollida hi ha llum fa estona, mentre tornen uns voluntaris que han visitat gent gran i parlen amb en Ramon, que potser arriba també de visitar a algú a l'hospital, mentre...

I plegats a Poblenou, sols o en comunitat, amb els voluntaris siguin creients, o també ateu, o agnòstics, i alguns d'altres religions... intentem junts combatre la indiferència. Tant de bo aconseguim plegats que la parròquia sigui "una illa de misericòrdia enmig del mar de la indiferència" -com diu el papa Francesc- enmig de tantes creus que no es veuen. I que siguem transmissors d'aquest missatge des del compromís i l'actitud del dia a dia.

M.J.H

FULL INFORMATIU

BENEDICCIÓ DELS RAMS

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 11,1-10)

Quan s'acostaven a Jerusalem, vora Bet-Fagué i Bet-Hània, cap a la muntanya de les Oliveres, Jesús envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i així que hi entrareu trobareu un pollí ferat, que ningú no ha muntat encara. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava: Per què ho feu?, digueu-li que el Senyor l'ha de menester, i de seguida el tornarà aquí.» Ells se n'anaren i trobaren un pollí ferat, fora, al portal d'una casa, i el deslligaren. Alguns dels qui eren allà els deien: «Què feu, que deslligueu el pollí?» Ells respongueren tal com els havia dit Jesús, i els deixaren fer. Porten a Jesús el pollí, el guarneixen amb els seus mantells i ell hi puja. Molts estenien els mantells pel camí, i d'altres, ramatge que collien dels camps, i els qui el precedien o el seguien cridaven: «Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne del nostre pare David, que està a punt d'arribar. Hosanna a dalt del cel.»

Missa de la Passió

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial [21,8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)]

Tots els qui em veuen es riuen de mi, amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: «S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs; que el salvi, si tant se l'estima.»

M'envolta una munió de gossos, em rodeja un estol de malfactors, m'han lligat les mans i els peus, puc comptar tots els meus ossos.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meva roba. Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; força meva, cuiteu a defensar-me.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, us lloaré enmig del poble reunit. Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, glorifiqueu-lo, reverencieu-lo, fills d'Israel.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu

obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47)

Salmo responsorial 21

“Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?” Al verme se burlan de mí, hacen muecas, mueven la cabeza: «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; que lo libre si tanto lo quiere».

Me acorralla una jauría de perros, me rodea una banda de malhechores; me taladran las manos y los pies, puedo contar mis huesos.

Se reparten mi ropa, echan a suerte mi túnica. Pero tú, Señor, no te quedas lejos; fuerza mía, ven corriendo a ayudarme.

Contaré tu fama a mis hermanos, en medio de la asamblea te alabaré. Fieles del Señor, alábenlo; linaje de Jacob, glorifíquenlo; témanlo, linaje de Israel.

Soledat de Jesús a la creu

Hem començat la celebració d'avui amb alegria, especialment en els infants, tot reproduint amb palmes i rams aquell dia que Jesús entrà triomfant a la ciutat de Jerusalem. Però a mesura que avançava la celebració els nostres sentiments han anat integrant els matisos de passió que ens porten aquesta diada: en primer lloc la pregària col·lecta, ja a dins l'església, i després les lectures, que ens preparen per una setmana viva i intensa; especialment el gran relat de la passió segons l'evangelista Marc, que acabem de proclamar.

D'aquesta narració sòbria i impressionat quedem-nos avui amb les paraules colpidores de Jesús a la creu: «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?» Aquests mots estan plens de tota la força del drama que s'esdevé al cim del Calvari. Resumeixen les hores de passió de Jesús, i també resumeix la seva vida. Jesús a la creu no té cap més paraula. A diferència dels altres evangelistes, sant Marc ens descriu un Jesús ben sol i que a més a més se sent sol; un Jesús que a poc a poc s'ha anat desprenent dels qui tenia al costat; la majoria s'han posat en contra seu i els qui estaven a favor han fugit o bé s'han amagat.

En la seva soledat li han pres la roba que portava. L'evangelista ens diu que «... es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus, a veure què treia cadascun.» Jesús, doncs, no està despullat només de la gent i de la roba, sinó que Jesús se sent despullat de Déu. El seu Pare sembla que no hi sigui i per això exclama: «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?» (Missa dominical)